

Projectnieuws 2005 - 2

"BOUWEN VOOR KINDEREN IS BOUWEN AAN DE TOEKOMST"

Inhoudsopgave

Van de voorzitter	3
Projectreis met perikelen	4
Veel ontroerende momenten	8
Besteding van het ingezamelde tsunamigeld	10
Overzicht gerealiseerde projecten	13
Overzicht projecten in uitvoering	14
Colofon	15

Stichting Thomas Bouwprojecten
The Thomas Foundation for Building Projects

Secretariaat

Kerkdijk 4
5511 KZ Knegsel
telefoon 0497 - 517 325

Projectteam

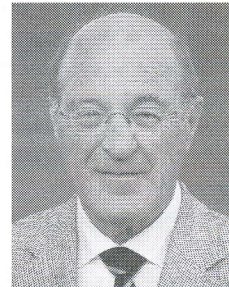
Hulstbeemd 34
5551 HR Valkenswaard
telefoon 040 - 204 71 44
thomasbouwprojecten@concepts.nl

KvK Eindhoven nr. S 41092542
Chamber of Commerce Eindhoven
Reg. Nr. S 41092542
Bank Acc.Nr. 14.93.08.787

www.thomastbouwprojecten.nl

Van de Voorzitter

Met het verschijnen van dit projectnieuws spoedt het jaar 2005 zich alweer met rasse schreden naar het einde. Het is nu ook een jaar geleden dat ik toetrad tot het bestuur van de Thomasstichting. Een eerste jaar dat zowel letterlijk als figuurlijk confronterend begon met beelden van verwoesting, dood en verderf, veroorzaakt door de tsunami. Een natuurramp van ongekende omvang die de hele wereld in beweging zette om, in welke vorm dan ook, hulp te bieden aan de toch al vaak in erbarmelijke omstandigheden levende kustbewoners van zuidoost Azië. Ook de Thomasstichting ondernam actie wat resulteerde in een bedrag van € 56.000,00 dat werd ingezameld voor de slachtoffers.

We hebben intensief getracht om dat geld te besteden in nauwe samenwerking met de zusters Franciscanessen van St. Joseph. Daarmee hebben wij immers als jarenlang uitstekende ervaring en wij hoopten samen ook voor dit project een goede invulling te vinden. Na enige tijd bleek dit echter niet mogelijk te zijn en zijn we naarstig op zoek gegaan naar andere partners om de gelden doelmatig te besteden. Het verheugt ons te kunnen mededelen dat wij daarin zijn geslaagd. In deze editie wordt u daarover verder geïnformeerd.

Nu het regelen van de besteding van tsunamigelden in een rustiger vaarwater terecht is gekomen kunnen we weer alle aandacht richten op onze hoofddoelstelling: het ontwerpen, financieren en begeleiden van de bouw van scholen en internaten voor de kansarme jeugd in India. Een doelstelling die bij lange na nog niet vervuld is en waarvan u en wij ons in gemoede af kunnen vragen of die wel ooit helemaal vervuld zal kunnen worden. Het kastenstelsel mag dan wel door de regering officieel zijn afgeschaft, in de praktijk is dit nog geenszins het geval. Dit systeem zit zo diep geworteld in de cultuur van India dat je je kunt afvragen of het de facto ooit zal verdwijnen. Onze inspanning is en blijft noodzakelijk om de kansarme jeugd van India onderdak te bieden en in de gelegenheid te stellen onderwijs te genieten bij de zusters Franciscanessen om daardoor een betere kans te krijgen zich ook maatschappelijk verder te ontplooiën.

Met voldoening meld ik tenslotte dat de heer Siwart Gehem zich bereid heeft verklaard de vacature van projectleider in te vullen zodat het projectteam thans weer op volle sterkte draait. Wij wensen Siwart veel succes met zijn nieuwe taak.

Flor Potters

Projectreis met perikelen

Tijdens deze reis stonden vier opleveringen op het programma in Tamil Nadu en Andhra Pradesh. Tot halverwege is projectleider in spe Siwart Gehem meegereisd. Hij wilde eerst terdege weten wat het werk in India voorstelt en of het allemaal de moeite waard is. Samen bezochten we de projecten in Tamil Nadu en Kamalapuram in Andhra Pradesh. Na zijn vertrek stonden Vegiwada, P.T. Parru, Damaracherla in Andhra Pradesh en Mondasoro in Orissa nog op mijn programma.

Die laatste bestemming viel overigens af, omdat precies voor mijn vertrek per trein naar het noorden een cycloon woedde in Andhra Pradesh, waardoor de spoorlijnen geblokkeerd raakten. Sr. Bellarmine en ik zijn uiteindelijk per vliegtuig via Hyderabad op onze eerste bestemming gekomen. Toen de treinen richting Calcutta weer gingen rijden was er onvoldoende tijd over om nog naar Mondasoro te gaan. Jammer!

Allereerst hielden we een bespreking met de staf van de congregatie; de zusters Rita, generale overste, Bellarmine die over de financiën gaat, en Prudentia die bouwzaken beheert, Natuurlijk volgde een blij weerzien met Uma. Dan de volgende dag vroeg met een huurauto, op weg naar het zuiden. Bij Kancheepuram hebben we als introductie op het Indiase culturele verleden voor Siwart, de fraaie meer dan duizend jaar oude tempel bezocht.

Meteen in het diepe gegooid

Onze eerst bestemming was Manampathy. We bekeken het grote terrein waar een kindertehuis moet komen. De iets lager gelegen helft blijft bestemd voor landbouwgrond om straks rijst en groenten voor de kinderen te verbouwen. Op het hogere deel is er behalve voor het gebouw, genoeg ruimte voor een speelveld, fruitbomen en zo meer. Daarna maken Siwart en ik een korte tussenstop in Walajabad om hem de twee door ons gebouwde toiletgebouwen te laten zien. Gelukkig zagen ze er goed onderhouden uit. We hebben uiteraard in Walajabad overlegd wat de beste oplossing is voor het nijpend gebrek aan klaslokalen. Conclusie was om een verdieping op het bestaande schoolgebouw te zetten zodra daar geld voor is. Voor ongeveer € 25.000,00 kunnen er dan drie klaslokalen bijkomen.

In Vandavasi zijn inmiddels meerdere projecten door ons uitgevoerd. Het gerenoveerde en met een verdieping uitgebreide schoolgebouw dient nodig te worden geschilderd, zowel van binnen als van buiten. Tegelijkertijd hiervoor de prijs opgevraagd.

Het hostel bereikt nu snel zijn maximale bezetting van 120 studenten, zes op een

kamer. Tevens de laatste zendingen meubilair gecontroleerd, gesponsord door het Augustinianum in Eindhoven. Alles was in orde en zag er degelijk uit.

Voor de tuinaanleg was tot voor kort onvoldoende geld beschikbaar. Nu is besloten ook dat onderdeel uit te voeren en ik heb het bouwkundige gedeelte aan aannemer Gurusamy opgedragen voor bijna € 4000,00.

Daarna volgde de eerste oplevering in Maiyanur. Het kindertehuis, uiteindelijk afgebouwd door Gurusamy, zag er prima uit, alles mooi afgewerkt. Rond het gebouw is het nog een kale zandvlakte. Aan

terreinverharding en tuinaanleg was nog niets gedaan, maar zal de komende maand worden uitgevoerd. Alles mooi binnen het afgesproken budget. Siwart mocht, tot zijn grote verbazing al direct zijn eerste gebouw openen, want de zusters zagen in hem al een volwaardig lid van het projectteam!

Kindertehuis te Maiyanur

In Thiruvananthapuram was weliswaar een en ander afgebouwd, maar we stuitten daar op grote problemen. Er is een lange afscheidingsmuur gemetseld., een drinkwaterkelder gegraven en het terrein verhard rond het toiletgebouw. Ook een nieuwe rijstkookoven in de keuken geplaatst. Hevige regenval heeft echter een kleine grondverzakking veroorzaakt rond de open waterput.

Hierdoor staat de afscheidingsmuur nu op de rand van een afgrond: een uiterst gevaarlijke situatie. Ook de nieuw gebouwde muur aan de andere zijde van de put staat nu te dicht bij de afgrond. De beste oplossing is de grond rond de put tot op de rots af te graven en daarop een zware keermuur rond de put op te trekken tot een meter boven het aansluitende maaiveld. Een offerte van de kosten volgt nog.

Aannemer exit

Via Elambalur, Perambalur, Perumalpalayam en Thuraiyur trokken we naar Budalur voor onze tweede oplevering.

Voorzijde school te Budalur

Ook voor Siwart interessant, omdat we in deze plaatsen projecten gebouwd hebben, maar vooral ook omdat in Perumalpalayam het enige 'standaard' kindertehuis staat dat we op onze reis aandoen.

Het schoolgebouw in Budalur, een simpel gebouw van acht klaslokalen zou volgens eerdere berichten al een maand klaar moeten zijn. En inderdaad van de voorkant leek het daar ook op. Totdat we naar de achtergevel liepen en zagen dat die nog in de ruwbouw-fase was! Ook binnen was het gebouw verre van voltooid, zodat we de bouwkundige oplevering hebben verschoven naar het volgende projectbezoek in februari.

Omdat ieder nadeel zijn voordeel heeft, konden we nu de aannemer nog aanspreken

op de slechte uitvoering van het betonwerk aan de achtergevel. Ook onze eigen opzichter had het allemaal niet gezien of al gauw goed gevonden.

Achterzijde school te Budalur

Ter plaatse hebben we de aannemer bijgebracht waar onze kwaliteitseisen liggen. Hij zei veel geleerd te hebben.

Van de klachtenlijst noem ik hier alleen de deurkozijnen en deuren van de klassen; 90 cm breed op tekening, 80 cm in het werk gemeten. Dit kunnen we niet accepteren ook al om veiligheidsredenen. Dus de kozijnen worden gesloopt en opnieuw aangebracht op zijn kosten. Na de plechtige opening, die zelfs in de plaatselijke krant met foto stond vermeld, moeten de kinderen nog zeker zes weken wachten totdat er les in het gebouw kan worden gegeven.

De aannemer was aanbevolen door onze constructeur in Chennai en ik hoopte dat hij goed werk zou leveren om ingezet te kunnen worden voor onze volgende werken in die regio. Wij zullen echter verder geen gebruik maken van zijn diensten. Toch met een klein katertje, terug naar Chennai.

De volgende dag, na een bezoekje aan het blinden- en doveninstituut Little Flower gaan we naar Vepery, een oude wijk in het centrum van de stad en tevens de plaats waar Jan Aelen als stichter van de congregatie pastoor was en er zijn eerste kindertehuis bouwde. Er wonen nu twintig zusters en er is een lagere school en een grote middelbare meisjesschool met een boarding voor vijftig meisjes, waar we in 1992 de huisvesting voor hebben verbeterd.

Toen ons tweede project. We controleerden het schilderwerk en enkele reparaties en verbeteringen aan de gebouwen van deze kostschool en keurden die goed. Ik kreeg de rekeningen mee die worden betaald uit ons onderhoudsfonds. Vervolgens door naar Avadi, waar we, tot teleurstelling van de kinderen, maar kort konden blijven om rond acht uur met etenstijd weer terug te zijn in het St. Thomas hospital.

Pseudo Centre Pompidou

Het laatste projectbezoek met Siwart ging naar Kamalapuram met de dagtrein, zodat we het vaak fraaie landschap aan ons voorbij zagen trekken. In Kamalapuram bleek het aantal boardingmeisjes opnieuw toegenomen, en de voorzieningen voor hen zijn nu echt onvoldoende. Er gaan veel makke schapen in een klein hok, maar er zijn grenzen, en die zijn zichtbaar bereikt toen we 's avonds nog even naar de slapende meisjes gingen kijken. Daar werden we wel even stil van, meer dan 120 meisjes in een ruimte berekend op 70!

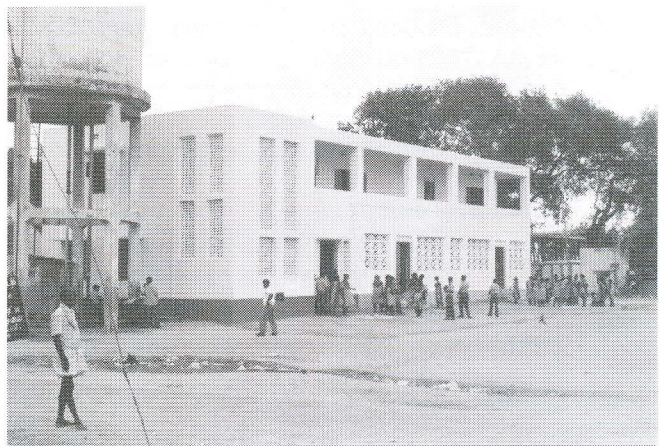
Allebei vonden we dat voor deze groep meisjes op korte termijn iets moet gebeuren, In overleg met de zusters is besloten een multifunctioneel gebouw te ontwerpen, zowel slaap- als eetzaal van ongeveer 120 m², en tegelijkertijd ook de keuken te vergoten. We zullen het bestuur voorstellen dit project op de prioriteitenlijst te zetten!

De vernieuwde afwerking van de daken van het klooster en het hospitaaltje zagen er goed uit. Dit gold ook voor het keukengebouwtje en de wateropslag. Alleen had de aannemer om de kosten te drukken er voor gekozen de regenwaterafvoeren bovengronds met elkaar te verbinden, waardoor het architectonische aspect van het gebouw grondig wordt verstoord door al die pvc-buizen. Gelukkig waren Siwart en ik de enigen die zich daar druk over maakten en omdat het systeem functioneert hebben we meer geaccepteerd. Anders was het met de bijgebouwde toiletten en het gerenoveerde toiletgebouw. De sluitingsgrendels die met klossen op de deuren bevestigd zaten, kon je er zo met de hand aftrekken. Dat hebben we meteen aan de aannemer gedemonstreerd. Verder leek het totaal vernieuwde elektrowerk nergens op. Dit moet helemaal opnieuw worden gedaan inclusief een ondergrondse aansluitkabel in plaats van twee loshangende bovengrondse draden.

De meisjes hadden natuurlijk weer een cultureel programma voorbereid dat 's avonds

werd uitgevoerd. Om elf uur keerden we met de trein terug naar Chennai.

De volgende dag richting Pulicat voor de derde oplevering; de uitbreiding en renovatie van de oude school. Het gebouw, ook weer door Gurusamy uitgevoerd, zag er goed uit. De drie nieuwe klaslokalen op de verdieping zijn meer dan noodzakelijk en ook de grote ruimte op de begane grond is nu verdeeld in klassen. Het openingsprogramma vond plaats op het schoolplein voor het nieuwe schoolgebouw.

Uitbreiding en renovatie oude school te Pulicat

De kinderen zaten op de grond en wij kregen weer de gebruikelijke shawls en kransen omgehangen en mochten cadeaus in ontvangst nemen. Goed dat ook de lokale leiders waren vertegenwoordigd.

's Avonds laat breng ik Siwart naar het vliegveld. Omdat hij ook in Delft bouwkunde heeft gestudeerd, hadden we veel gemeenschappelijke ervaringen en inzichten wat ons vak betreft. Ook buiten dat, heb ik hem ervaren als een fijne reisgenoot. Ik hoop maar dat deze reiservaring hem heeft kunnen overtuigen van nut en noodzaak om te besluiten ons projectteam te komen versterken als vierde projectleider.

Kniesoor die op een rat let en een creatieve aannemer

De volgende dag start mijn reis naar Andhra Pradesh en Orissa. Zuster Prudentia en onze opzichter Vellinathan zijn al eerder naar Vegiwada vertrokken om de opening van het schoolgebouw voor te bereiden. Door zware regenval en overstromingen rijden helaas geen treinen.

In Thiruvallanthurai was weliswaar een en ander afgebouwd, maar we stuitten daar op grote problemen. Er is een lange afscheidingsmuur gemetseld., een drinkwaterkelder gegraven en het terrein verhard rond het toiletgebouw. Ook een nieuwe rijstkookoven in de keuken geplaatst. Hevige regenval heeft echter een kleine grondverzakking veroorzaakt rond de open waterput.

Hierdoor staat de afscheidingsmuur nu op de rand van een afgrond: een uiterst gevaarlijke situatie. Ook de nieuw gebouwde muur aan de andere zijde van de put staat nu te dicht bij de afgrond. De beste oplossing is de grond rond de put tot op de rots af te graven en daarop een zware keermuur rond de put op te trekken tot een meter boven het aansluitende maaiveld. Een offerte van de kosten volgt nog.

Aannemer exit

Via Elambalur, Perambalur, Perumalpalayam en Thurayur trokken we naar Budalur voor onze tweede oplevering.

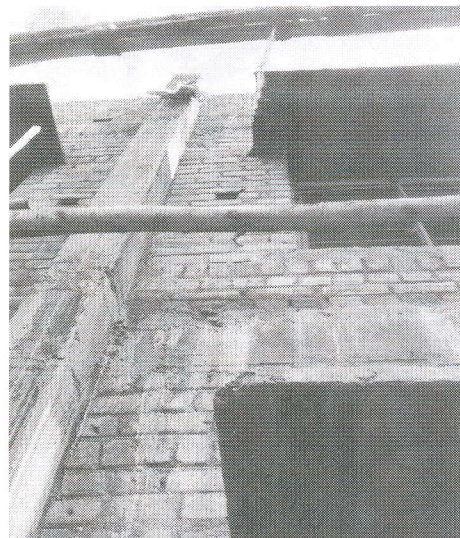
Voorzijde school te Budalur

Ook voor Siwart interessant, omdat we in deze plaatsen projecten gebouwd hebben, maar vooral ook omdat in Perumalpalayam het enige 'standaard' kindertehuis staat dat we op onze reis aandoen.

Het schoolgebouw in Budalur, een simpel gebouw van acht klaslokalen zou volgens eerdere berichten al een maand klaar moeten zijn. En inderdaad van de voorkant leek het daar ook op. Totdat we naar de achtergevel liepen en zagen dat die nog in de ruwbouw-fase was! Ook binnen was het gebouw verre van voltooid, zodat we de bouwkundige oplevering hebben verschoven naar het volgende projectbezoek in februari.

Omdat ieder nadeel zijn voordeel heeft, konden we nu de aannemer nog aanspreken

op de slechte uitvoering van het betonwerk aan de achtergevel. Ook onze eigen opzichter had het allemaal niet gezien of al gauw goed gevonden.

Achterzijde school te Budalur

Ter plaatse hebben we de aannemer bijgebracht waar onze kwaliteitseisen liggen. Hij zei veel geleerd te hebben.

Van de klachtenlijst noem ik hier alleen de deurkozijnen en deuren van de klassen; 90 cm breed op tekening, 80 cm in het werk gemeten. Dit kunnen we niet accepteren ook al om veiligheidsredenen. Dus de kozijnen worden gesloopt en opnieuw aangebracht op zijn kosten. Na de plechtige opening, die zelfs in de plaatselijke krant met foto stond vermeld, moeten de kinderen nog zeker zes weken wachten totdat er les in het gebouw kan worden gegeven.

De aannemer was aanbevolen door onze constructeur in Chennai en ik hoopte dat hij goed werk zou leveren om ingezet te kunnen worden voor onze volgende werken in die regio. Wij zullen echter verder geen gebruik maken van zijn diensten. Toch met een klein katertje, terug naar Chennai.

De volgende dag, na een bezoekje aan het blinden- en doveninstituut Little Flower gaan we naar Vepery, een oude wijk in het centrum van de stad en tevens de plaats waar Jan Aelen als stichter van de congregatie pastoor was en er zijn eerste kindertehuis bouwde. Er wonen nu twintig zusters en er is een lagere school en een grote middelbare meisjesschool met een boarding voor vijftig meisjes, waar we in 1992 de huisvesting voor hebben verbeterd.

Dus terug naar het ziekenhuis. Ook de volgende twee dagen geen treinen die kant uit. Ik benut de gelegenheid terug te gaan naar Avadi. Daar heeft de pastoor de vuilwaterafvoer die naar zijn kokospalmen voert geblokkeerd vanwege stankoverlast. Overdreven of niet, er moet een oplossing voor gezocht worden. Dan maar een flinke bezinkput maken vlakbij de septictank om zo het vuile water door de grond te laten opnemen.

Uiteindelijk gaan zuster Bellarmine en ik naar Vijaiwada vliegen om vandaar per auto naar Vegiwada te rijden.

School te Vegiwada

In het nieuwe schoolgebouw zijn twee klassen voorlopig ingericht voor de huisvesting van vier zusters. Ook worden komend schooljaar een aantal boardingkinderen in de school ondergebracht in afwachting van een apart kindertehuis. Ik slaap in de trappenhal, die dienst doet als administratie- en lerarenkamer. Regelmatig rent een rat heen en weer van buiten onder de deur door langs mijn kamermuur naar de voet van de trap. Waarschijnlijk om daar een nest te maken. Uit voorzorg hang ik mijn tas hoog op om te voorkomen dat de nootjes die erin zitten ten prooi vallen aan deze onverwachte bezoeker. Onbekommerd ga ik slapen!

Samen met de aannemer en onze opzichter bekijken we de gebouwen of er opgeleverd kan worden. Het hoofdgebouw is klaar en ziet er goed uit. Maar er zijn problemen. Een aantal houten raamluiken zijn nu al niet dicht te krijgen, omdat ze scheluw oftewel scheef getrokken zijn. De aannemer zal tien luiken vernieuwen. Ook heeft hij gemeend zelf voor architect te moeten spelen door verschillende stucwerk sierranden en profielen aan te

brengen. Ik heb hem duidelijk gemaakt dat dergelijke initiatieven niet op prijs worden gesteld en ook niet betaald zullen worden. Mister Inna Redy haast zich om te zeggen dat hij dit voor eigen rekening heeft gedaan. Het apart staande keukengebouwtje is klaar op de houtoven na. De eetruimte krijgt rondom een borstwering zodat minder water binnen regent. Aan het toiletgebouwtje werd nog volop geschilderd. De aannemer heeft het hier zonder onze opdracht nodig gevonden elk urinoir zowel voor de jongens als de meisjes van gemetselde en betegelde tussenschotten te voorzien in afwijking van de tekening. De kosten van deze muurtjes hebben we uitgerekend en van de rekening afgetrokken. Ook de natuurstenen gedenkplaat was buitensporig groot en kostbaar zo niet protserig uitgevoerd. Die mag hij zelf betalen. De eindafrekening van de aannemer leverde een volgende verrassing op. Ondanks eerdere afspraken was dit ongeveer 1.000.000 rupees meer dan verwacht. Dat komt neer op € 20.000,00 Een groot probleem, waar direct nog geen oplossing voor is.

Vanaf Vegiwada is het vier uur rijden naar P.T.Parru. De kinderen en zusters zijn blij mij weer eens te zien na twee jaar! Inmiddels zijn de afgesproken reparatiewerken en het schilderwerk klaar. Ook hier is een groot tekort aan klaslokalen. Het English-medium studieprogramma voor de meisjesboarding van de zusters en de jongensboarding van de paters loopt goed.

Keukengebouw met eetruimte te Vegiwada

Het is een unieke mogelijkheid voor deze kinderen uit de armste laag van de bevolking om hoogwaardig onderwijs te volgen met een betere kans te ontsnappen uit de vicieuze cirkel van armoede. Bravo Vrienden van PT Parru uit Bergeijk!

Ontspannen slot

Per trein ga ik naar mijn laatste project; Damaracherala. Daar is sinds mijn vorige bezoek ook weer het een en ander gebouwd. Het provisorische open schoolgebouw voor de laagste klassen is nu voorzien van een betonnen dak met een veranda en ramen, waardoor het een volwaardig gebouw is geworden. De stalen dakbalken en golfplaten zijn gebruikt om een overkapping te maken, zodat de kinderen tussen de middag de meegebrachte lunch hier kunnen gebruiken. Zuster Nancy heeft deze voorziening met heel weinig geld kunnen realiseren dank zij de hulp van Jayarani, onze vorige opzichter, die intussen is getrouwd met een ..juist ja...Nederlandse man! Voorlopig willen we als laatste werk een verdieping zetten op een gebouwtje waar nu twintig kinderen en vier onderwijzeressen wonen. De verdieping is bestemd als slaapplek voor 60 tot 70 boardingkinderen. Een dag eerder dan gepland reizen we terug naar Chennai voor het eindgesprek met de staf van de congregatie en het bijstellen van de prioriteitenlijst inclusief een aanvulling met een urgent project; de multifunctionele ruimte en uitbreiding van de keuken in Kamalapuram.

Hans Schiebroek, projectleider

Veel ontroerende momenten

Namens zijn bedrijf, Hevo bv, heeft Siwart Gehem de inspectiereis van Hans Schiebroek voor een deel meegemaakt om te bezien of hij eventueel toe wil treden tot ons projectteam. Siwart Gehem was nog nooit in India. Het was een hele ervaring, die hij voor ons heeft opgetekend.

“ Na een voorspoedige vlucht komen we aan in het St.Thomas Hospital in Chennai. De volgende dag staat meteen al een vergadering gepland, die even wordt onderbroken. Als we naar buiten lopen blijkt de nieuwe schoolbus te zijn gearriveerd. Met alle zusters en de chauffeurs maken we een ritje in de buurt. Onderweg kan ik foto's maken. Hutjes, mannen, die in weinig kleding aan de rand van de weg zitten. Vuilnisbeltjes. Heilige koeien die neuzen in de vuilnis. Een stalletje met fruit, vis en vlees. Rokend van de stank.

Ik heb nog tijd om pater D'Souza enkele malen te bezoeken die in zijn badkamer kwam te vallen en sindsdien niet meer kan lopen en het bed moet houden. Zijn gezondheid gaat geleidelijk achteruit. Hij is nog maar nauwelijks aanspreekbaar en ik vermoed hem niet meer levend terug te zien. Hij is 93 jaar en bereid om afscheid te nemen.

's- Avonds vraag ik Uma, onze danseres en zuster Joseline, de assistente van Prudentia mee naar een Baratha Natyam dansvoorstelling te gaan. Uma onderhoudt trouwens ook de e-mail verbinding met Henny Koenders. Er treden twee danseressen op die na elkaar diverse klassieke dansen uitvoeren begeleid door een vijftal muzikanten. Tegelijk reciteert een van hen de teksten in het Sanskriet die in de dans worden uitgebeeld. De voorstelling is gratis toegankelijk en bedoeld als promotie om deze oude danscultuur in stand te houden. Alle drie genieten we op eigen wijze.

De laatste dag is het inpakken en afscheid nemen na een erg nuttige vierweekse projectreis. Lichamelijk minder belastend dan vorig jaar omdat ditmaal door alle regen die al gevallen was de temperatuur onder de dertig graden bleef.

Kortom, beelden die ik misschien een beetje verwachtte.

Als we terugkomen is er een geweldige drukte, de avond is gevallen. Iedereen is onderweg. Het verkeer raast claxonnerend langs elkaar. Oversteken is levensgevaarlijk. Zr. Rexline vertelt die avond dat er twee mensen zijn omgekomen in het verkeer.

Voor het eerst voel ik mij echt geschokt door wat ik zie. Ik voel me vies. Even wassen en uitrusten op bed om vervolgens een gesprek te hebben met de aannemer die enkele projecten voor ons uitvoert

We bezoeken de school in Walajabad die nog door Father de Souza is gebouwd voor 350 kinderen. Als we met de auto het terrein opdraaien, zien we op verschillende plaatsen de klassen, vaak 80 kinderen, in de openlucht onder een paar bomen of onder een golfplaten dakje zitten. Op de hurken, heel gedisciplineerd in lange rijen op hun biljetjes. Het aantal kinderen van de school is inmiddels opgelopen tot 750. Hans heeft een uitbreiding met drie klaslokalen op één van de gebouwen voorbereid. Hiervoor is sponsering geregeld. We controleren of de getekende uitbreiding ook daadwerkelijk gerealiseerd kan worden op het gebouw. Ook het toiletgebouwtje wordt even geïnspecteerd.

Een nieuw kindershuis in Manampathy

Op weg naar Vandavasi bezoeken wij Manampathy het geboortedorp van Zuster Rexline. We spreken met Zr. Benjamin over de nieuwe boarding, het aantal te verwachten kinderen en hun kosten voor levensonderhoud. Op de locatie gaan we onderzoeken wat de beste situering voor het door Hans ontworpen kindershuis zal zijn bestemd voor 150 kinderen. Het terrein bestaat uit een aantal rijstvelden, die van elkaar gescheiden zijn door met gras begroeide kleidammetjes. Er is op het terrein een open put waarin het grondwater naar schatting 12 meter diep ligt. Na bestudering van het perceel wordt de locatie van het gebouw en de plaats van de septic tank gekozen. Via een poort en een kleine binnenhof kan een weg worden gemaakt die toegang geeft tot het voorplein van het kindertehuis. Tevens is toegang naar de aangrenzende rijstveldjes mogelijk. Op het voorpleintje staan een tamarinde en een neemtree die goed behouden kunnen blijven. Het voorpleintje kan als bloementuin dienen. Er moet een nieuwe muur worden gemetseld.

Na ons bezoek aan het bejaardenhuis in Biridur rijden we terug naar Vandavasi. De kuilen in de weg zijn door de regen van die nacht volgelopen. Ik zit naast onze chauffeur Paul van twintig jaar in de auto. Hij stuurt behendig langs hindernissen. De weg is in het midden drie meter geasfalteerd. Als er een bus

of vrachtwagen aankomt, drukt die de overige wagens in de niet geasfalteerde kant van de weg, vol met kuilen en plassen. De auto wordt vervolgens weer het asfalt opgestuurd tot de volgende wagen moet passeren. Op de weg lopen allerlei dieren. Een span ossen, die vol beladen karren trekken. Fietsers en wandelaars. Soms loopt er iemand kaarsrecht met een bos twijgen voor brandstof van meer dan twee meter lengte op zijn hoofd. Hier en daar steekt een kip, een hond of een koe over. Ik zie veel hutjes van kokospalmbladeren langs de kant. Van achter het raampje kun je in de verlichte huiskamers kijken. Voor de ingang zitten schaars geklede mannen en vrouwen dragen een sari. Ze zitten in hurkhouding met elkaar te praten. Er is een Ganesha feest aan de gang. De hele dag hoor je via de luidsprekers de scherpe tonen van gezangen en muziek. De mannen proberen geld bijeen te krijgen voor het feest door de weg te blokkeren. Onze auto rijdt langzaam op de wachtende mannen in. Zij bonken op de ruiten om loten te verkopen. Langzaam gaan ze aan de kant en kunnen we verder rijden.

Een reis van Vandavasi- Tirumalpaliam- Pathiavarum naar Maiyanur

De cultuurshock gaat zich nu in alle hevigheid openbaren. Ik heb een beetje koorts. Ik ben nu drie volle dagen in India en heb al veel indrukken opgedaan. Vannacht kreeg ik diarree met braakneigingen. Lichamelijke klachten zorgen ervoor dat de laatste verdedigingslinie als afweer naar de nieuwe cultuur verdwijnen. Ik zie als een berg op tegen de reis. Vandaag thee met lemon en ORS, waar ik van moet braken. Daarna voel ik me al veel beter.

Het culturele programma in Vandavasi was erg de moeite waard. Je moet je voorstellen: een zaal vol kinderen, zeker 300 meisjes, en een verhoogd podium. Wij mogen op rotan stoelen gaan zitten. De kinderen voeren een dans uit. Aan Hans wordt gevraagd aan het einde nog iets tegen de kinderen te zeggen. Het wordt door zuster Prudentia simultaan vertaald in het Tamil.

In Maiyanur maak ik voor de eerste keer de feestelijke opening mee van een gebouw van de Stichting Thomas Bouwprojecten. De toegangsroute naar het gebouw is voor de opening versierd. Aan horizontaal gespannen touwdraden zijn versiersels gehangen gesneden en gevouwen uit kokosbladeren. De plaatselijke priester zegent het gebouw in. Er wordt gelezen uit de Bijbel, gebeden en gezongen. Hans onthult de eerste steen.. Ik mag samen met een meisje het lint doorknippen naar de multifunctionele ruimte. In de ruimte staan al heel wat plastic stoeltjes en een provisorisch altaar opgesteld. De kerkdienst start nadat we de kelk met vier lontjes hebben aangestoken. Luchtwervelingen van de fans aan het plafond zorgen ervoor dat ze steeds weer uiteenwaaien. De zaal is nu geheel gevuld met kinderen en volwassenen. De mis kan beginnen. Muzikaal begeleid door een elektrisch orgeltje en een tabla, een soort slaginstrument. De priester legt de tekst nog eens uit. De hele dienst is in het Tamil. Aansluitend wordt een dansprogramma uitgevoerd. We moeten weer aan de kop van de ruimte gaan zitten met ons gezicht naar het publiek. Het is warm en af en toe valt de elektriciteit uit. Na het welkomstwoord en de openingsdans bezwijkt pardoes tijdens de huldiging een van de achterpoten van mijn plastic stoeltje. Ik tuimel op de grond. Die avond bezwijken nog twee stoeltjes door brosse breuk. De catering is uitbesteed! Als ik om het gebouw heen loop zie ik de provisorisch uitgevoerde veldkeuken op nog geen tien meter van de nieuwe keuken. Gehurkt op de grond worden de ingrediënten door de kok gesneden en klaar gemaakt.

Getekende gezichten

We maken ook de tocht naar verzorgingstehuis Lucia in Elambalur, naar het nichtje van Hans vernoemd. We worden hartelijk begroet. Sommigen brengen hun handen tegen elkaar onder hun kin. Anderen willen ons een hand geven. Ze lopen kromgebogen, maar kijken veelal blij uit hun soms doffe ogen. Het zijn stuk voor stuk getekende gerimpelde gezichten. Hans probeert hier altijd even te stoppen om de mensen te begroeten. De oudjes hebben geen pensioen. Er wordt geprobeerd om middelen te genereren uit de opbrengst van de kokosplantage, die enkele jaren geleden is aangeplant. Tot nu toe zijn er geen noten geoogst. We gaan morgen kijken of er extra bevoeiing gerealiseerd kan worden.

Mijn introductiereis naar de projecten in zuid-India heb ik zeer de moeite waard gevonden. Ik ben erg onder de indruk geraakt van het effect van de gerealiseerde bouw op de kinderen en de ouderen. Er zijn veel ontroerende momenten geweest. De ontmoetingen met de mensen maakten op mij de grootste indruk. Op alle plaatsen waar we kwamen werden we enthousiast ontvangen. Voor de congregatie is Thomas bouwprojecten een enorme steun in de rug om hun doelstellingen te kunnen bereiken. Hans en ik hebben veel aandacht kunnen besteden aan de technisch inhoudelijke kant van de projecten."

Siwart Gehem, projectleider

Besteding van het ingezamelde tsunamigeld

Op 18 september vertrokken projectleider Joop Verweij en bestuurslid Willem van Beerendonk voor een korte reis naar India. Doel: een gesprek aangaan met een mogelijke partner voor ons tsunamigeld.

De reis ging naar Kaniyakumari, een stadje bij Kaap Comorin, in het uiterste zuidpuntje van het immense India. Pal ten westen daarvan heeft de tsunami op een verschrikkelijke manier huisgehouden in dertien vissersdorpen. Daar is de Kottar Social Services Society (KSSS) actief; een stichting die onze partner voor de besteding van het tsunamigeld zou kunnen worden.

In alle opzichten een geslaagde reis. We hebben een aantal van de getroffen dorpen bezocht en waren diep onder de indruk van het menselijk leed dat de tsunami teweeg heeft gebracht. Indrukwekkend is ook de energie waarmee de gevolgen van de ramp worden aangepakt. De noodkampen zijn weliswaar nog primitief en de gebruikte materialen, zoals asbest wanden geven te denken, maar ze zagen er ordelijk uit en in de meest noodzakelijke levensbehoeften kan worden voorzien.

368 doden in Colachel

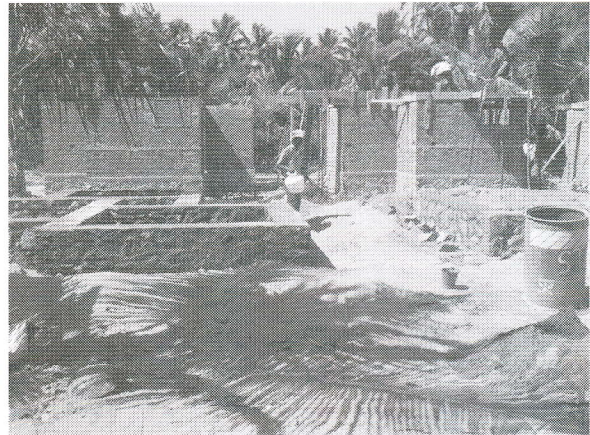
Overall in het gebied wordt hard gewerkt aan herstel van de huizen en er vindt veel nieuwbouw plaats. De huisjes zagen er bouwkundig gezien goed uit. Ze zijn van steen, ongeveer 30 m2 groot en hebben binnen een kamertje, een keukentje, een kleine slaapkamer en een toilet.

Totale kosten: 3000 euro. Zodanig ontworpen dat op termijn uitbreiding op de begane grond mogelijk is, alsmede het aanbrengen van een eerste verdieping.

De overheid heeft zich ten doel gesteld nog voor kerstmis, precies één jaar na de tsunami, 1000 nieuwe huizen af te hebben. Het ziet er naar uit, dat dit gaat lukken.

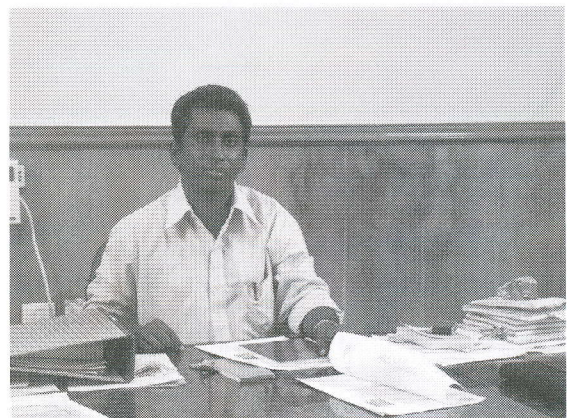
Maar...

De regering biedt slechts hulp aan hen die formeel een geregistreerd huis op hun naam hebben staan. Ongeveer de helft van de slachtoffers valt buiten de boot, omdat ze huisden in een aanbouw bij ouders of familie. Zij zijn evengoed alles kwijt. De Kottar Social Services Society heeft zich het lot van de armsten der armen aangetrokken en wil fondsen verzamelen om nog 1000 huizen extra te bouwen.

Huisjes in aanbouw

Een enorme taak, maar de directeur van KSSS, Father Joseph Romald, wil toch doorzetten. Zijn stichting zetelt in Nagercoil en valt onder auspiciën van het bisdom Kottar. We spraken uitgebreid met hem. Hij is echt heel blij met de hulp die de stichting Thomas Bouwprojecten wil bieden. Father Joseph Romald: "Onze stichting is hier al veertig jaar actief om de armsten sociaal en economisch vooruit te helpen. Deze ramp heeft diepe wonden geslagen. Het herstel van de schade moet een eerste aanzet zijn tot verdere lotsverbetering van deze mensen.

Father Romald van KSSS

Wij zijn dan ook heel blij met de steun die we vanuit Nederland krijgen."

Bijdrage voor twintig huizen

Na het gunstige advies van Joop Verweij en Willem van Beerendonk heeft het bestuur van de stichting Thomas Bouwprojecten besloten dat de ruim 56.000 euro naar KSSS zal gaan. De Thomasstichting voor Jongeren, die ook geld heeft ingezameld, heeft zich hierbij aangesloten. Samen zullen de stichtingen bovendien proberen om via NCDO en Cordaid nog aanvullende fondsen los te krijgen.

Met het geld, dat we nu aan KSSS zullen overmaken kunnen twintig huizen worden gebouwd. KSSS heeft inmiddels laten weten, dat deze huizen zullen worden gegeven aan weduwen met kinderen. De huizen komen verspreid over het getroffen gebied te staan.

Het is de bedoeling dat Joop Verweij in februari aanstaande, tijdens zijn reis naar India en zijn bezoek aan diverse bouwprojecten, die onze Stichting in uitvoering heeft, weer een bezoek brengt aan KSSS en wellicht ook al aan de in aanbouw zijnde huisjes.

Onverwacht weerzien

Omdat het maar drie uur rijden was naar Srivaikundam, waar onze zusters een vestiging hebben, konden we een onverwachts bezoek brengen.

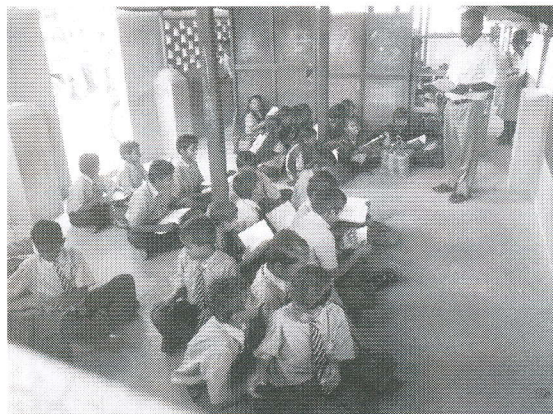

Even lesgeven

Wij hebben daar twee jaar geleden een nieuwe school gerealiseerd. We verheugden ons op het weerzien. Verbaasd en verrast waren zij ons aan de deur te zien staan. Na de koffie stelden ze ons voor naar de school te gaan en de kinderen te ontmoeten.

Onderweg kwamen ze met hun verhaal op de proppen. Er waren grote problemen ontstaan het laatste half jaar. De overheid had een private school gesloten in Srivaikundam, omdat die niet voldeed aan de gestelde eisen van de overheid. Bovendien had de pastoor het gebouw van de kerk, dat de zusters tijdelijk

mochten gebruiken voor drie klaslokalen, teruggeëist.

2 klaslokalen in Srivaikundam

Het resultaat van dat alles was nu, dat er een grote toestroom van kinderen was geweest vanuit de gesloten school. Samen met de kinderen uit het teruggegeven gebouw van de kerk, moesten die nu allemaal een plek krijgen in de nieuwe school, die daar absoluut veel te klein voor is. Met het gevolg dat er overal kinderen zaten: overvolle klassen, een klaslokaal ingericht op de gang, een klaslokaal op het platform van de toegangstrap en drie klasruimtes gescheiden door schotten in een tijdelijke keet.

Kortom, een onhoudbare toestand.

We hadden ons het onverwachte weerzien anders voorgesteld, maar het is wel uiterst nuttig geweest. Natuurlijk vroegen de zusters ons om een nieuwe school te bouwen. We hebben ons op de vlakte gehouden en geprobeerd duidelijk te maken dat dat niet zo een twee drie ging. Inmiddels doet zich misschien een mogelijkheid voor om toch een nieuwe school erbij te gaan bouwen. Dat zou fantastisch zijn.

Ons bezoek werd afgesloten door enkele dansjes van de kinderen.

De kinderen en de zusters: ze blijven bewonderenswaardig.

Willem van Beerendonk en Joop Verweij

Overzicht gerealiseerde projecten

Nr.	Naam project	Plaats project	ingebruikname	realisatiekosten
1	Lucia's Home for Children	Avadi	1992	€ 77.300
2	Children's Home & 6 classes	Vepery	1995	€ 55.000
3	Lucia's Home for the aged	Elambalur	1996	€ 59.500
4	School Toiletbuilding & 2 classes	St.Thomas Mt, Chennai	1994	€ 7.700
5	Social Centre for women	Ennore	1993	€ 19.100
6	Laboratory&Pharmacy Thomas Hospital	Chennai	1993	€ 36.400
7	Toiletbuilding for school	Adamabakkam, Chennai	1995	€ 7.300
8	Children's Home	P.T. Parru	1996	€ 86.400
9	Typewriting & tailoring Inst.	St.Thomas Mt, Chennai	1996	€ 5.900
10	Convent	P.T. Parru	1999	€ 16.800
11	Renovation sanitary boarding	Perambalur	1997	€ 3.600
12	Watersupply&sanitary provisions boarding	Kamalapuram	1997	€ 4.500
13	Schoolgebouw	Pulicat	2001	€ 27.700
14	Renovation building boarding	Thiruvanthurai	1996	€ 6.800
15	Watersupply&toiletbuilding and convent	Okkur	1999	€ 28.600
16	Sanitary for boarding	Thiruvanthurai	1998	€ 4.500
17	Convent ontwerp & begeleiding	Elambalur	1996	-
18	Student's Hostel	Vandavasi	2003	€ 202.000
19	2nd floor on 2 children's homes	Cheyyar	1997	€ 41.400
20	530 dekens kindertehuizen (SK)	Cheyyar	1996	€ 900
21	Toiletbuilding for school	Ennore	1999	€ 3.600
22	Hospital renovation	Kamalapuram	1997	€ 15.900
22A	Hospital (exploitatie) (SK)	Kamalapuram	1996-1998	€ 10.000
23	Renovatie gebouw & schoolgate	Vandavasi	1999	€ 45.000
24	Kindertehuis	Venkatachalapuram	1999	€ 100.000
25	Bromfiets (MIVA)	Okkur	1996	€ 500
26	Autorikshaw (MIVA)	Ennore	1996	€ 900
27	Waterproject (SK)	Vellore	1997	€ 500
29A	St. Thomas Hosp (SK) (drinkwatercarrier)	Chennai	1996	€ 23.600
29	Congregatie FSJ Algemeen	Chennai	2003	€ 36.880
	Congregatie FSJ Algemeen	Chennai	2004	€ 11.632
	29.1 Thomas Hospital		2005	€ 20.450
30	VOC muur & pastorie	Pulicat	2002	€ 15.600
31	Verzorging kinderen (SK)*Via Jong.st.	Vandavasi	1997	€ 7.700
32	Toiletten school	Pulicat	2002	€ 18.000
33	5 Toiletten (bevolking:SK)	Pulicat	1998	€ 1.400
34	Toiletten school (SK)	P.T. Parru	1999	€ 11.400
35	Computer Centrum (Comide)	Vepery	1997	€ 6.400
36	Computer Centrum (Comide)	Vandavasi	1997	€ 6.400
38	Metselaar	Pulicat	1998	€ 2.300
39	Dispensary exploitatie (SK)	Vellore	1998-2000	€ 6.800
40	Afrastering	Biridur/Vandavasi	2000	€ 5.500
42	Waterput met pomp	Bapanthangal (Cheyyar)	1999	€ 1.800
43	Trainingscentrum (Comide)	Vandavasi	1998	€ 18.600
44	Computercentrum (Comide)	Thomas Mount, Chennai	1998	€ 4.500
45	Bomenplantproject & afrastering (SK)	Biridur/Vandavasi	2001-2005	€ 8.660
46	Uitbreiding kindertehuis	Kamalapuram	2000	€ 25.000
47	Toiletvoorziening Tamil-medium school	Walajabad	1999	€ 8.600
48	Vernieuwing dak klooster	Thiruvanthurai	1999	€ 2.700
49	Toiletgebouw English medium school	Walajabad	1999	€ 9.500
50	Exploitatie Social Centre (SK)	Ennore	1998-2001	€ 1.800
51	Afrastering/ Kokosnoot plantage (SK)	Elambalur	1999-2003	€ 9.340
52	English medium school	Damaracherala	2000	€ 12.700
53	Schoolgebouw	Okkur	2001	€ 72.700
54	Kindertehuis	Jolarpet	2002	€ 120.500
55	Toiletten school	Vepery	1999	€ 5.900
56	Dispensaries St. Thomas hospital (SK)	Chennai	1999-2001	€ 18.600

57	Dispensary exploitatie	Poonamallee	1999-2001	€ 1.400
58	Compoundwall	Cheyyar	1999	€ 4.500
59	Waterputten uitdiepen	Melrosapuram	2001	€ 3.200
60	Renovatie toiletten	Avadi	2001	€ 8.600
61	Renovatie keukengebouw	Cheyyar	2001	€ 9.500
62	Toiletgebouw	Srivaikundam	2004	€ 13.630
63	Renovatie toiletgebouw	Thiruvanthurai	2001	€ 9.100
64	Exploitatie boarding	Venkatachalapuram	2000	€ 2.300
65	Ziekenkamers	Elambalur	2001	€ 3.200
66	Kindertehuis	Perumalpalayam	2003	€ 105.980
68	Toiletgebouw	Thuraiyur	2002	€ 15.600
69	Toiletgebouw	Budalur	2002	€ 16.600
71	Waterpomp	Vepery	2002	€ 900
73	School	Srivaikundam	2004	€ 24.000
74	School	Sinnivakkam	2003	€ 8.500
75	Renovatie boarding	Thiruvanthurai	2001-2005	€ 10.912
79	Toiletten	Pannaikadu	2003	€ 2.200
80	Keuken	Vandavasi	2004	€ 11.500
81	Toilettengroep	Vandavasi	2004	€ 15.300
82	Toiletgebouw (deel)	Marianathapuum	2005	€ 1.400
83	School	Olagadam	2004	€ 38.000
	ONDERHOUD			
X	Septic Tank & rijstkeuken	Elambalur	2003	€ 2.160
X	Nieuwe of verdiepte boorput	Elambalur	2005	€ 1.500
1003	Onderhoud bejaardenhuis	Elambalur	2005	€ 1.800
1008	Onderhoud algemeen	P.T. Parru	2005	€ 6.000
X	Renovatie 2 daken & sanitair boarding	Kamalapuram	2005	€ 6.400
			stand 21-11-2005	€ 1.686.944
			<i>Tsunami</i>	€ 56.356
				€ 1.743.300

Werken in uitvoering per 21 november 2005

Project	Plaats	Raming	Uitgegeven	Stand van zaken
		bouwkosten	(=overgemaakt naar India)	
zakput, wasbak	Avadi	€ 1.500	€ 1.500	Uit onderhoudsreserve.
onderh.sanitair etc		€ 1.000	€ 1.000	
Schoolgebouw BG	Budalur	€ 24.300	€ 35.000	Oplevering BG eind november 2005
Schoolgebouw 1e verd.	Budalur	€ 17.000		Project in uitvoering
uitbreiding school +	Damaracherala	€ 50.000	€ 49.470	Uitbreiding school is gereed.
1e verd. Op dispensary				Verdieping op dispensary in voorbereiding.
Kindertehuis	Maiyanur	€ 73.570	€ 70.000	Sept. 05:tehuis gereed. Soakpit + tuin in uitvoering
Kindertehuis	Mondasoro	€ 95.000	€ 50.000	Oplevering februari 2006.
Schoolgebouw 1e verd.	Pulicat	€ 20.000	€ 18.000	project in uitvoering
Hostel meubels en tuin	Vandavasi	€ 17.000	€ 16.855	1e en 2e deel meubels geleverd. Tuin wordt uitgevoerd.
School	Vegiwada	€ 66.000	€ 60.000	School is gereed.
Schilderbeurt Boarding	Vepery	€ 2.500	€ 2.500	Uit onderhoudsreserve. Werkzaamheden uitgevoerd.
	Totaal	€ 367.870	€ 304.325	

Colofon

Het projectnieuws is een uitgave van de Stichting Thomas Bouwprojecten dat twee keer per jaar verschijnt.

Eindredactie

Michel van der Linden

Met medewerking van

Willem van Beerendonk

Siwart Gehem

Marleen van Helden

Henny Koenders

Flor Potters

Hans Schiebroek

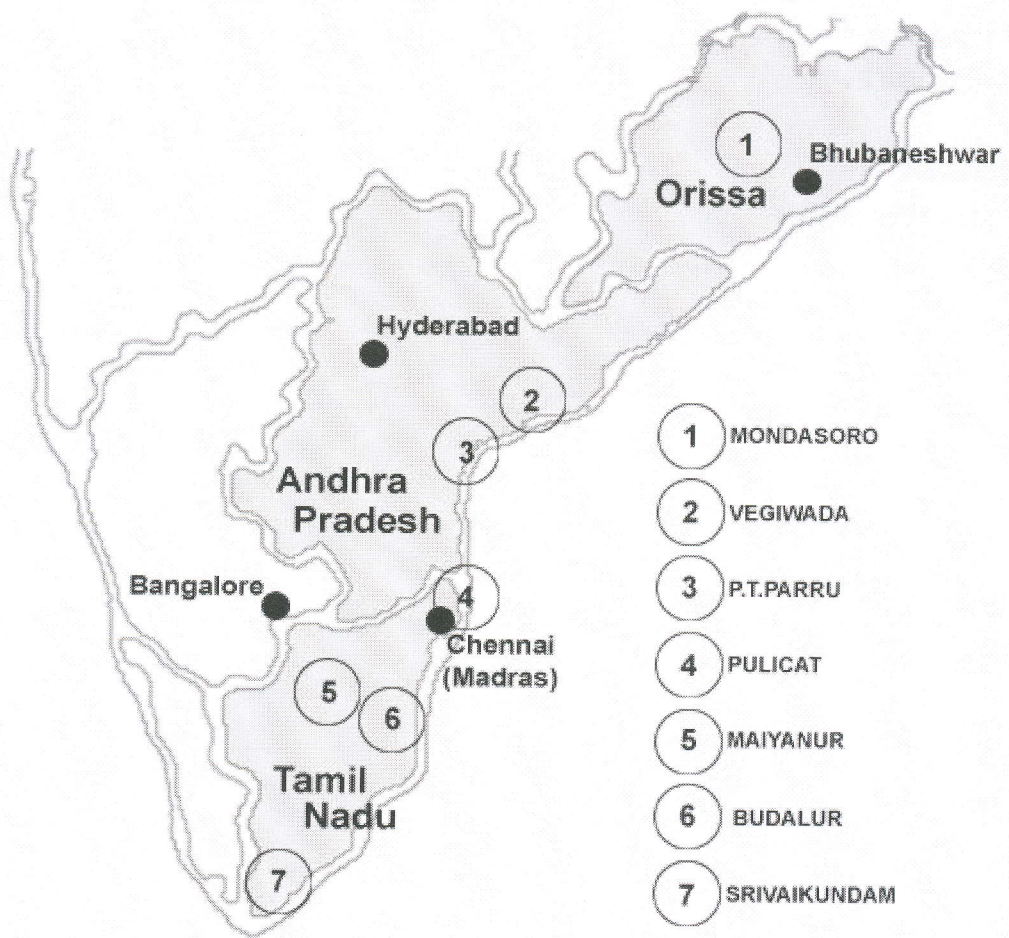
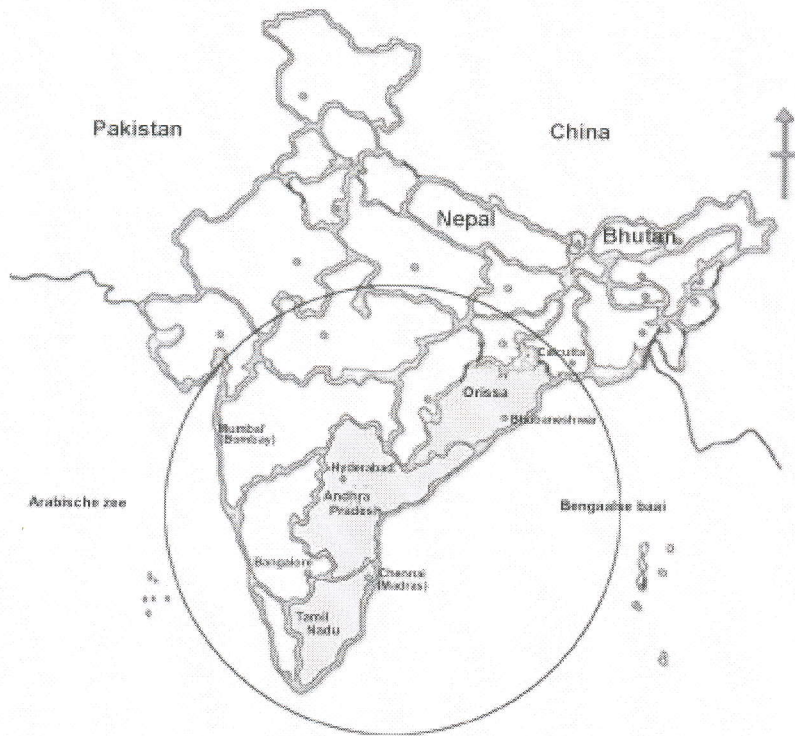
Joop Verweij

Vormgeving

Minette van Ewijk

Drukwerk

Piet van der Heijden

- 1 MONDASORO
- 2 VEGIWADA
- 3 P.T.PARRU
- 4 PULICAT
- 5 MAIYANUR
- 6 BUDALUR
- 7 SRIVAIKUNDAM